

РЕШЕНИЕ

№ 3596

гр. София, 03.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 01.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3859** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК. Образувано е по жалба на ЕТ „И. С. Т.“ срещу Акт за установяване на публично държавно вземане №33/3/3121580/3/01/04/01, писмо изходящ №01-6500/8555-2 от 11.03.2020г. на ДФ „Земеделие“ във връзка с проект УРН 632823.

В жалбата се излагат съображения за отмяна на АУПДВ. Твърди се, че неправилно е посочено основаниято на което се издава акта, излагат се съображения за приложението на ЗУСЕСИФ, оспорва се реда на установяване на размерът на недължимо платената финансова помощ. Жалбоподателят твърди, че инвестицията по проекта е била изпълнена, няма отклонения от количествено-стойностната сметка, няма отклонение, което да засяга допустимостта на дейността, която е заявена за подпомагане, нито пък нейната обосновааност, които да засягат основната цел на проекта, няма и промяна в предназначението на инвестицията, съгласно одобрения проект. Твърди се наличието на отменително основание по чл.146 т.4 от АПК и чл.146 т.5 от АПК. В жалбата се твърди, че на жалбоподателят не е била посочена ясна процедура по която е постановен обжалвания акт, като се твърди и наличието на основаниято за отмяна по чл.146 т.3 от АПК.

Изложено е и становище за недопустимост на въвеждане на санкционни норми които не са били в сила при сключване на договора за безвъзмездна помощ, касаещ програмен период, 2007-2013г., като в настоящия случай се твърди, че договорът е сключен преди по-вее от четири години.

Твърди се и нарушение на процесуалните правила, което се изразява в липса на

уведомяване на „МИГ Т. и Априлци“ за процедурата по издаване на АУПДВ, като не е определена и неговата отговорност.

В жалбата се твърди също и че към момента на сключване на договора, ДФЗ не е посочил точно какво ще следи и отчита като неизпълнение, как ще се санкционира при всяко конкретно неизпълнение. Изложено е разбирането, че бизнес планът е единствено планов, прогнозен документ, който няма обвързващо действие и той цели да докаже рентабилността и жизнеспособността на инвестицията.

Моли, съдът да отмени АУПДВ изцяло и да прекрати процедурата по чл.26 ал.1 вр. чл.34 ал.3 от АПК. Претендират се разноски.

Третото лице помагач – „МИГ Т. и Априлци“ чрез председателя С. изразява становище, че нямат задължение да следят изпълнението на бизнес плана на жалбоподателя.

Ответникът – чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли, съдът да я остави без уважение като неоснователна и недоказана.

Моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендират се разноски и юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, за да се произнесе съобрази следното:

Административното производство по издаване на оспореният АУПДВ е започнало с Писмо с изх.№01-6500/8555 от 28.10.2019г.на ДФ “Земеделие“ с което е открито производството по издаване на АУПДВ на основание чл.24 ал.1 вр. чл.26 ал.1 от АПК. Производството е било открито предвид направени констатации след извършена проверка на изпълнението на задълженията по договор №33/3/3121580 от 18.02.2015г., сключен между ДФ “Земеделие“ и [фирма] при условията на Наредба №23 от 18.12.2009г., за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Прилагане на стратегиите за местно развитие“ и по мярка „Управление на местни инициативни групи, придобиване на умения и постигане на обществена активност на съответната територия за МИГ, прилагане стратегии за местно развитие“ от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013г. и Наредба №29 от 11.08.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г.

Въз основа на извършена проверка на място след плащане в периода 18.06.2019г. – 20.06.2019г. по проект №33/3/3121580 и извършени допълнителни административни проверки е установено неспазване на договорни и нормативни задължения. Констатирано е било, че в представения и одобрен с договора за подпомагане бизнес план са залегнали финансови показатели на базата на които проекта е определен като допустим, сключен е бил договор за подпомагане и е била изплатена субсидия по него. От представените при проверката на място документи за три пълни финансови години -2016г.1 2017г. и 2018г. е било установено средноаритметично изпълнение на бизнесплана в размер на 3.49% от заложените приходи за посочените три финансови години.

Съгласно определението дадено в раздел IX „Други условия“, т.9.1., буква „Г“ от договор №33/3/3121580 от 18.02.2015г., „Одобрен проект“ е подадено от ползвателя на етапа на кандидатстването по мярката и одобрено от Фонда заявление за подпомагане заедно с всички изискуеми документи съгласно Наредба №23 от

18.12.2009г.,(включително и представения от ползвателя и одобрен от Фонда бизнес план), както и съвкупността от материални и нематериални активи и свързаните с тях разходи, заявени от ползвателя и допустими за финансиране.

Разпоредбата на чл.16 ал.2 от Наредба №29 от 11.08.2008г. гласи: „Бизнес планът трябва да доказва икономическа жизнеспособност и устойчива заетост за период 5 години, а в случаите на СМР – за 10 години, водещи до реализиране целите по чл.2, като §1 т.6 от ДР на същата наредба е дадено определение за „Икономическа жизнеспособност“, което е генериране на доходи от дейността, гарантиращи устойчивост на предприятието за периода на бизнес плана.

В точка 4.17 от договор №33/3/3121580 от 18.02.2015г., е фиксирано следното задължение: „Ползвателят е длъжен да извърши изцяло одобрената инвестиция в срока по този договор и в съответствие с одобрения проект и изискванията на Приложение №2 към настоящия договор и Таблицата за одобрените инвестиционни разходи“, като точка 4.25.3 определя, че: „Ползвателя е длъжен да спазва одобрения проект за срок от 5 години от сключване на настоящия договор“.

Допълнително в Приложение №2 от договора, т.11 указва, че „Ползвателят се задължава да извърши изцяло одобрената инвестиция в съответствие с одобрения бизнесплан, както и да използва и без предварително уведомяване и получаване на съгласие от страна на Фонда да не се отклонява от одобрените и предоставени на Фонда технически спецификации и/или Количествено-стойностни сметки, необходими за изпълнение на инвестицията – предмет на договора“.

Съгласно т.4.24 от договора, „Ползвателя е длъжен писмено да уведоми Фонда незабавно след настъпването на обстоятелства от значението за изпълнението на настоящия договор“.

В ДВ, бл.69 от 30.08.2019г. в сила от 30.08.2019г. са приети „Правила за определяне размера на подлежащата на възстановяване финансова помощ при установени нарушения по чл.27 ал.6 и ал.7 от ЗПЗП по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013г.“ с цел отговаряне на нормативните изисквания за унифициране на прилагането им спрямо бенефициентите.

За констатираното неизпълнение описано в т.1 и съгласно чл.30 от Приложение към раздел I „Общи положения“ от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установено нарушения по чл.27 ал.6 и 7 от ЗПЗП по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013г., когато реализираните приходи от подпомаганата дейност, изчислени средно аритметично за всички проверявани пълни финансови години са под 20% от предвидените приходи съгласно одобрения бизнес план, изчислени средноаритметично за същия период и това е продължило две или повече финансови години се налага санкция в размер на 100% от предоставената финансова помощ по договора.

Предвид разпоредбата на чл.59 ал.1 от Наредба №23 от 18.12.2009г., „В случай че МИГ или получателите на помощта не изпълняват свои нормативни или договорни задължения след изплащане на финансовата помощ, РА може да поиска връщане на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с тях.“ В ал.2 на същия текст определя, че: „В случаите по ал.1 РА определя размера на средствата, които следва да бъдат възстановени от М. или получателите на помощта, като взема предвид вида, степента и продължителността на неизпълнението. Степента на неизпълнение по даден проект зависи от неговите

последници за дейността като цяло. Продължителността на неизпълнението зависи от времето, през което траят последниците или възможността за отстраняване на тези последници по приемлив начин.“

В представения и одобрен с договора за подпомагане бизнес план е залегнало разкриване на 2 работни места, а именно – 1 бр. управленски и 1 бр. административен персонал. При проверка на място са изискани трудови договори и справка за изплатени заплати, при което е установено, че към датата на проверката няма и не е имало нает персонал от търговеца. От административната проверка извършена в сайта на НАП, на база справка за „Брой осигурени лица по осигурител, по видове осигурен за период от време“ за периода 2016г.-2018г. за [фирма] е установено, че има едно самоосигуряващо се лице от август 2016г.

Посоченото неизпълнение на заложените в одобрения бизнесплан параметри по отношение на устойчива заетост за периода от 3 пълни финансови години(2016г., 2017г. и 2018г.) е преценено като нарушение на поетите ангажименти и фиксираните задължения с точки 4.17 и 4.25.3 от договор №33/3/3121580 от 18.02.2015г., във връзка с дадените определения в раздел девети „ Други условия “ т.9.1, б.“Г“ от същия договор и §1, т.19 от Допълнителните разпоредби на Наредба №29 от 11.08.2008г.

Преценено е че е нарушена и разпоредбата на чл.16 ал.2 от Наредба №29 от 11.08.2008г., която гласи: „Бизнес планът за разнообразяване на дейността трябва да доказва икономическа жизнеспособност и устойчива заетост за период 5 години, а в случаите на СМР – 10 години, водещи до реализиране на целите по чл.2.“ В чл.2, т.2 от Наредба №29 от 11.08.2008г. е посочена основната цел на мярката, а именно: „ насърчаване на създаването на възможности за заетост и повишаване на доходите в селските райони“, която реално не е била изпълнена. Съгласно т.4.2.3. от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013г., осигуряването на заетост чрез разкриване на нови работни места е генерална цел на програмата, за реализирането на която се предоставя и финансова помощ.

В точка 4.4. от договора е посочено, че: „Фондът има право да откаже изплащане на финансовата помощ, на цялата или на част от финансовата помощ, както и да претендира възстановяване от ползвателя на цялата или на част от изплатената финансов помощ, когато: б.“б“ / Ползвателят не е изпълнил някое от задълженията си по този договор или по Наредба №23 от 18.12.2009г.“

В раздел осми ОТГОВОРНОСТ, т.8.1., приложение първо от договора, също е посочено: „ В случай, че ползвателя на помощта не изпълнява свои нормативни и/или договорни задължения след изплащане на каквато и да е част от договорената финансова помощ, Фондът може да поиска връщане на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя. В този случай Фондът прилага санкциите, предвидени в чл.59 и чл.60 от Наредба №23 от 18.12.2009г.“

За констатираното неизпълнение описано в т.2 и съгласно т.18 от Приложение към раздел Първи „ Общи положения“ от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установено нарушение по чл.27 ал.6 и 7 от ЗПЗП по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013г., при неизпълнение по-голямо от 50% от заложените в одобрения бизнес план параметри по отношение на устойчива заетост и тъй като тежестта на нарушението засяга критерий за допустимост по мярката, се налага санкция в размер на 100% от предоставената финансова помощ по договора.

Съгласно чл.3 ал.1 от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл.27 ал.6 и ал.7 от ЗПЗП по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013г., „Когато при осъществяване на контрол относно спазване на критериите за допустимост, ангажименти или други задължения от страна на ползвателите на финансова помощ бъдат установени повече от едно нарушение при изпълнението на един и същ договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, по който е подадена заявка за плащане след 1 януари 2015г., размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ за всяко едно от допуснатите нарушения не се кумулира. В тези случаи най-големият определен размер на подлежащата на възстановяване финансова помощ се приема като показателен за вземането на решение относно окончателния размер на дължимата от ползвателя финансова помощ.“

Общия размер на задължението е определен в размер на 139 859.99 лева

Писмо с изх.№ 01-6500/8555 от 28.10.2019г. е предоставена възможност на жалбоподателя да представи в 14 дневен срок от получаването му писмени възражения по основателността и размера на публичното вземане. Същото е надлежно връчено на 30.10.2019г. на адрес в [населено място] и на 01.11.2019г. на адрес в [населено място].

В указания срок е постъпило възражение с писмо вх.№01-6500/8555 от 07.11.2019г. във връзка с откритото производство по издаване на АУПДВ.

Възраженията са идентични с тези изложени в жалбата. Същите са надлежно обсъдени от Изпълнителния директор В. Г. в АУПДВ, като са приети за неоснователни.

Съдът намира за нужно да отбележи, че принципно жалбоподателят не оспорва констатациите от извършената проверка и описаната фактическа обстановка, а прави чисто правни възражения относно приложимия закон и допуснати процесуални нарушения. Не оспорва нито факта, че не е осигурил две работни места, нито размерът на печалбите за процесните три последователни финансови години.

По делото е изслушана и приета, без оспорване от страните съдебно – счетоводна експертиза с поставени четири въпроса.

От експертизата се установява, че вещото лице е използвало административната преписка, посетило е ДФ „Земеделие“ и е извършило проверка в счетоводството на жалбоподателя [фирма].

От заключението на експерта се установява, че Размерът на заложените приходи от субсидираната дейност по бизнес плана на жалбоподателя [фирма], за всяка една от годините в периода на проверка на Бизнес плана – 2016г., 2017г. и 2018г. е 52 800 лева годишно, получени от почасово ползване на игрище в туристическия комплекс за спорт и развлечения в [населено място], кв.Център, м.Чуклата.

Процентът на изпълнение на приходите за всяка една от трите пълни финансови години поотделно, съобразно заложените в приходната част на Бизнес плана и Договор №33/3/3121580 от 18.02.2015г. финансови нивае както следва:

- За 2016г. – 1.87%
- За 2017г. – 3.44%
- За 2018г.- 10.51%

Средноаритметичният процент на изпълнение на приходите общо за периода от трите посочени финансови години е 5.27%

За десетгодишния период на изпълнението на Бизнес плана са предвидени разходи за два броя заети лица – по един брой управленски и за административен персонал. За последния отчетен период преди началото на изпълнение на проекта такива разходи не фигурират в Таблица 5 на стр.28 от Бизнес плана, т.е. горепосочените работни места е следвало да бъдат разкрити след извършване на инвестицията, предмет на Договора.

В отчетите за приходите за 2016г., 2017г.и 2018г. не са посочени извършени разходи за персонал – за възнаграждения и за осигуровки, което дава основание за констатация, че за горепосочените години на проверка на Бизнес плана не е имало наети от жалбоподателя лица на трудов договор.

Размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ, респ. размерът на публичното държавно вземане за описаните в констативно-съобразителната част характеристики на нарушенията по т.18 и т.30 на таблицата – Приложение към раздел „Общи положения“ на „Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна държавна помощ при установени нарушения по чл.27 ал.6 и 7 от ЗПЗП по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013г.“ според последната колона на таблицата е 100% от представената финансова помощ, т.е.139 859.99лева.

Експертизата е поискана от жалбоподателя, не е оспорена от ответника. Съдът счита, че следва да кредитира заключението на ССЧЕ, като обоснована, непротиворечаща на доказателствата по делото и изготвена от лице с необходимите специални знания.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Предмет на оспорване в настоящото производство е Акт за установяване на публично държавно вземане №33/3/3121580/3/01/04/01, писмо изходящ №01-6500/8555-2 от 11.03.2020г. на ДФ „Земеделие“ във връзка с проект УРН 632823. С АУПДВ е определено:

1. [фирма] с ЕИК[ЕИК], подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 139 859.99лева, за неизпълнение съгласно т.30 от Приложение към раздел първи „Общи положения“ от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ, съгласно Таблица 1 от АУПДВ,

2. [фирма] с ЕИК[ЕИК], подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 139 859.99лева, за неизпълнение съгласно т.18 от Приложение към раздел първи „Общи положения“ от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ, съгласно Таблица 2 от АУПДВ,

3. На основание чл.3 ал.1 от Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл.27, ал.6 и 7 от ЗПЗП по сметките от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013г., на [фирма] с ЕИК[ЕИК], подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 139 859.99лева, което вземане представлява окончателната подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ, по

АУПДВ, съгласно Таблица 3 от АУПДВ.

В акта е посочено, че лихва върху така посочената сума се начислява от датата, следваща датата на изтичане на посочения срок за доброволно възстановяване.

Този АУПДВ обективира волеизявление на компетентен административен орган, съдържащо определение за възстановяване на публично държавно вземане, което засяга правната сфера на жалбоподателя и е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК. Същият подлежи на съдебен контрол. Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна, адресат на акта. От доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е получил АУПДВ на 24.03.2020г., видно от разпечатката от известието за доставяне приложено на стр.259 от делото. С оглед изложеното, настоящият съдебен състав приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Процесният акт, съдът намира, че е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и в предвидената от закона форма. Съгласно Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ и Устройствения правилник на ДФ „Земеделие”, фондът е самостоятелно юридическо лице. Държавен фонд "Земеделие" изпълнява функциите на Разплащателна агенция от датата на издаване на акта за акредитация (чл. 11, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП). Акредитацията, която според § 1, т. 15 от Допълнителни разпоредби на ЗПЗП е "процедура по признаване на статут на Разплащателна агенция от национален компетентен орган въз основа на оценка на възможностите за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз". ДФ „Земеделие” е акредитиран в качеството му на единствена разплащателна агенция за Република България на основание Заповед № РД-09-835 от 20.12.2007г. (обнародвана, в ДВ, бр.2 от 08.01.2008г.) и Заповед № РД 09-863/25.11.2008г. на Министъра на земеделието и горите (обнародвана, в ДВ, бр.108 от 19.12.2008г.) и съгласно чл. 6, ал. 1 от Наредба № 79 от 01.06.2006г. за изискванията и реда за акредитация и годишно сертифициране на РА. Съгласно чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП изпълнителният директор на ДФ „Земеделие” е изпълнителен директор на разплащателната агенция.

Не се споделят от съда и доводите на жалбоподателя относно неспазване на установената от закона форма при издаване на акта. При издаването на административния акт е спазена установената от закона форма, не са допуснати и съществени нарушения на

административнопроизводствените правила и материалния закон. Оспорвания актът съдържа фактическите и правни основания за издаването му. Конкретно изложените мотиви предоставят възможност за извършване на проверка за приложението на материалния закон въз основа на фактите, сметени за относими от административния орган. Правото на участие на заинтересованото лице е осигурено чрез надлежното му уведомяване за служебното инициране на производство за издаване на административен акт по чл.26 от АПК, като в уведомителното писмо подробно са изложени фактическите и правни основания въз основа на които ще се определи публичното държавно вземане, предоставена е и възможност за представяне на писмени възражения по основателността и размера на публичното вземане, които са подробно обсъдени от административния орган.

Относно приложимите материален и процесуален закони към датата на издаване на акта съдът намира, че:

Съгласно л.27 ал.7 от ЗПЗП, „Дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради неспазване на критерии за допустимост, ангажимент или друго задължение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, извън основанията по ал.6 се установява с издаването на АУПДВ, по реда на ДОПК“. Съгласно чл.6 на същия текст, „Дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради нарушение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, което представлява основание за налагане на финансова корекция по чл.70 ал.1 т.1-9 от ЗУСЕСИФ, се установява с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл.73 от същия закон.“

Съдът намира, че в конкретния случай актът правилно е издаден като АУПДВ. Налице са законовите предпоставки за прилагане на §12, ал.1 от ПЗР ЗИД ЗПЗП /обн. – ДВ, бр.2 от 2018г., доп. – ДВ, бр.98 от 2019г., в сила от 13.12.2019г./ и завършване на производството при спазване на процедурата по Наредба №29/11.08.2008г., уредена в чл.46 и 47 от Наредбата. Съгласно посочения параграф, „започналите производства по издадените до датата на влизането в сила на този закон наредби по прилагането на мерките от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. и на мерките и подмерките по чл.9 б т.2 от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020г., се довършват по досегашния ред, до изтичане на периода на мониторинг.“

Административното производство в случая е образувано с подаване от

бенефициента на заявление за подпомагане, в резултат на което е сключен договор №33/3/3121580 от 18.02.2015г. на основание Наредба №29/11.08.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ по Програма за развитие на селските райони. Приложимата в случая Наредба №29/11.08.2008г. е издадена от Министъра на земеделието и храните на основание §35, ал.3 от ЗИД ЗПЗП, съгласно нейния §2 ПЗР. Наредба №29/11.08.2008г. е акт по прилагане на ЗПЗП преди влизане в сила на §12, ал.1 от ПЗР ЗИД ЗПЗП. С оглед на това административното производство, в рамките на което е издаден оспорения АУПДВ е на основание Наредба №29/11.08.2008г. и не е приключило, защото не е изтекъл срокът на мониторинг. Видно е в случая, че за договор сключен на 18.02.2015г. към периода на извършване на проверката 18.06.2019г. – 20.06.2019г., когато е установено нарушението, този срок не е изтекъл. Този период не е изтекъл и към датата на писмото, с което е уведомен жалбоподателя за стартираното административно производство на осн. чл.26 ал.1 от АПК – 28.10.2019г.

Тъй като производството е започнало преди влизане в сила на ЗИД ЗПЗП, то следва да се довърши по реда на ЗПЗП вр. с ДОПК и приложимата действаща Наредба №29/11.08.2008г., като ЗУСЕСИФ е неприложим.

Въпреки, че не се оспорват направените заключения за неизпълнение на заложения в проекта бизнес план, съдът намира за нужно да отбележи, че е безспорно установено неизпълнение на заложените в одобрения бизнес план параметри, което безспорно представлява нарушение на поетите ангажменти и задължения по т.4.17 и т.4.25.3 от договор №33/3/3121580 от 18.02.2015г., във връзка с дадените определения в раздел девети „Други условия“, т.9.1, б. „Г“ от договора. Точка 4.17 от Договора предвижда: „Ползвателят е длъжен да извърши изцяло одобрената инвестиция в срока по този договор и в съответствие с одобрения проект и изискванията на Приложение №2 към настоящия договор и Таблица за одобрените инвестиционни разходи“, а т.4.25.3 предвижда, че „Ползвателят е длъжен да спазва одобрения проект за срок от 5 години от сключване на настоящия договор.“

Съгласно определението дадено в раздел „Други условия“, т.9.1 буква „Г“ от Договора, „Одобрен проект“ е подаденото от Ползвателя на етапа на кандидатстването по мярката и одобрено от Фонда заявление за подпомагане, заедно с всички изискуеми, съгласно Наредба №23 от 18.12.2009г. документи (включително и представения от ползвателя и одобрен от Фонда бизнес план), както и съвкупността от материални и нематериални активи и свързаните с тях разходи, заявени от Ползвателя и

допустими за финансиране. Разпоредбата на чл.16 ал.2 от Наредба №29/11.08.2008г. гласи: „Бизнес планът за разнообразяване на дейността трябва да доказва икономическата жизнеспособност и устойчива заетост за период от 5 години, а в случаите на СМР -10години, водещи до реализиране на целите по чл.2.“

Именно жизнеспособността на инвестицията е критерий за допустимост за предоставяне на финансовата помощ по проекта на ползвателя, който следва да бъде проверяван посредством оценяване на изпълнението на бизнес плана, като неделима част от одобрения проект. Целта на контрола е проследяване на изпълнението на заложените от самия ползвател резултати, които ще бъдат постигнати при осъществяване на подпомаганата дейност, икономическа жизнеспособност на инвестицията по смисъла на §1 т.6 от ДР на Наредба №29/11.08.2008г., нейната конкурентноспособност и пазарен потенциал. Това задължение произтича и от необходимостта при разходването на средствата, принадлежащи на бюджета на ЕС, да се спазва принципа за добро финансово управление, прогласен в чл.30 от Регламент №966/2-12г. на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012г., относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на съюза (респективно чл.33 от Регламент (ЕС, Е.)2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018г. и по-специално, на принципа за ефикасност, който изисква да се постигне най-доброто съотношение между използваните ресурси и постигнатите резултати и принципа на ефективност, който изисква осъществяването на набелязаните конкретни цели и постигането на планираните резултати от подпомаганата дейност. В тази връзка ползвателят е бил длъжен да полага грижата на добър стопанин и да създаде всички необходими предпоставки за ефективното и ефикасно използване на инвестицията. Задължението на ползвателя е както физическото извършване на инвестицията, така и задължението за използване на инвестицията за постигане на набелязаните резултати от гледна точка на финансови показатели, обективирани в представения от самия ползвател бизнес план.

От точка 4.4 в Договора произтича правото на Фонда да откаже изплащане на финансовата помощ на цялата или на част от финансовата помощ, както и да претендира възстановяване от Ползвателя на цялата или част от изплатената финансова помощ, когато: буква „б“ / Ползвателят не е изпълнил някое от задълженията си по този договор или по Наредба №23 от 18.12.2009г.

От гореизложеното следва еднозначния извод, че съгласно сключения договор и приложимата нормативна уредба – заложените в бизнес плана

показатели са индикатори за изпълнение на проекта и непостигането им води до отмяна изцяло или частично на финансовата помощ на посочените правни основания. В конкретния случай, при нормативно заложен толеранс от 50% изпълнение на заложените приходи, при което не се налага санкция, е констатирано постигане на финансови нива под 6% за финансовите показатели и изцяло непостигнати параметри на устойчива заетост. В действителност от приетата по делото ССЧЕ и заключението на вещото лице се установява процента на изпълнение 5.27%, а не както е описано в АУПДВ 3.49%, но това разминаване съдът намира за несъщедствено, тъй като предвидената санкция съгласно Правилата е същата.

Съгласно сключения договор и приложимата нормативна уредба – заложените в бизнес плана показатели за устойчива заетост са индикатори за изпълнение на проекта и непостигането им води до отмяна изцяло на финансовата помощ на вече посочените правни основания.

Именно постигането на заложеното в бизнес плана разкриване на определен брой работни места и поддържането им е сред основните критерии, че е налице жизнеспособен икономически субект с работещ бизнес и от тук следва, че разходите от бюджета на европейските фондове се използват по предназначение. Целта на финансирането по мярката, видно и от експертизата не е изпълнена, тъй като не са изпълнени критериите за създаване на устойчива заетост чрез поддържане на разкритите работни места, което е причина за връщане от страна на бенефициента на част или цялата усвоена финансова помощ.

Относно направените възражения за незаконосъобразност на наложената санкция, съдът намира, че за констатираното неизпълнение с обжалвания административен акт правилно и съобразно приложимата нормативна уредба е наложена санкция съобразно „Правилата за определяне размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна държавна помощ при установени нарушения по чл.27 ал.6 и ал.7 от ЗПЗП, по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013г.“

Санкцията е правилно определена съгласно т.18 от Приложение към раздел „Общи положения“ към посочените Правила, когато не са спазени параметрите, заложен в одобрения бизнес план по отношение на устойчива заетост – не са разкрити нови и/или не е запазен броят на съществуващите работни места и неизпълнението е равно или по-малко от 50%, се налага санкция в размер на 5% от предоставената финансова помощ по договора.

По отношение приложимостта на Правилата следва да се отбележи, че Правилата се прилагат в случаи на нарушения, установени от ДФ

„Земеделие“ – Разплащателна агенция, произтичащи от неизпълнение на критерии за допустимост или нарушения на ангажименти или други задължения, поети от ползвателите на безвъзмездна финансова помощ по мерките от ПРСР 2007-2013г., произтичащи от предоставена безвъзмездна финансова помощ. Размерите на подлежащата на възстановяване финансова помощ за видовете нарушения, допуснати от страна на ползвателите по мерките от ПРСР2007-2013г. са посочени в приложението към Правилата, като при определяне на конкретния размер на подлежащата на възстановяване финансова помощ за съответния вид нарушение са отчетени тежестта, степента, продължителността и системността на нарушението при спазване на допълнителните пояснения за това, посочени в приложението. Приетите от Изпълнителния директор на ДФЗ – РА правила не извършват преценка на юридически факти – нарушения на задължения на бенефициентите по мерките от ПРСР и не променят техните правни последици – възстановяване на неправомерно получена финансова помощ, тъй като преди приемане на Правилата и обнародването им в ДВ бр.51/2019г. с отделни наредби по мерките от ПРСР се установяват видовете нарушения и правните последици от тях, представляващи основания за възстановяване на неправомерно изплатена финансова помощ. С Правилата се определя само размера на санкцията относно еднакви по степен, тежест и продължителност нарушения.

С оглед изхода на спора претендираните от ответника разноси следва да му бъдат присъдени. Ответникът е представил доказателства за изплатено адвокатско възнаграждение на адв.К.А. в размер на 5192.64лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III-то отделение – 74 ти състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу АУПДВ №33/3/3121580/3/01/04/01 с изх.№01-6500/8555#2 от 11.03.2020г. на Изпълнителния директор на ДФЗ „Земеделие“, с който е определено

1. [фирма] с ЕИК[ЕИК], подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 139 859.99лева, за неизпълнение съгласно т.30 от Приложение към раздел първи „Общи положения“ от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ, съгласно Таблица 1 от АУПДВ,

2. [фирма] с ЕИК[ЕИК], подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 139 859.99лева, за неизпълнение съгласно

т.18 от Приложение към раздел първи „Общи положения“ от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ, съгласно Таблица 2 от АУПДВ,

3. На основание чл.3 ал.1 от Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл.27, ал.6 и 7 от ЗПЗП по сметките от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013г., на [фирма] с ЕИК[ЕИК], подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 139 859.99лева, което вземане представлява окончателната подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ, по АУПДВ, съгласно Таблица 3 от АУПДВ.

Лихва върху така посочената сума се начислява от датата, следваща датата на изтичане на посочения срок за доброволно възстановяване.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], да заплати на ДФ „Земеделие“, Централно управление [населено място], [улица], сумата от 5192.64 /пет хиляди сто деветдесет и два лева и 64ст./адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд на Република България.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: